

Egy kis epizód

Az már tudott dolog, hogy a m. kir. csendőrtisztek három kategóriából tevődtek össze, az akadémistákból, ludovikásokból és az önként jelentkező katonatisztekéből. Az is tudott dolog, hogy minden egyes csendőrtisztnak próbaszolgálatot kellett tennie. Szolgálatát az őrsön kezdte, ahol maga a csendőrség kezdődött, s végül valamelyik felügyelőségen fejezte be.

1930-at mutatott akkor a kalandárium, amikor az egyik tüzér főhadnagy önként jelentkezett csendőrtisztnak. Az esztergomi őrsre küldték elsőnek próbaszolgálatra, ahol éppen akkor én is szolgáltam. Egy alkalommal az őrsparancsnok engem és a tüzérfőhadnagyot vezényelt ki rendes szolgálatra.

Szabályszerűen leportyáztuk az előirt terepeket, majd Pilisszentlélek községben tartottuk meg az előírás szerinti pihenőnket. A nagypihenőt éjfél után 2 órakor kezdtük, a pihenőszobában. Kényelembe helyeztük magunkat, majd lefeküdtünk, abban a reményben, hogy egy nagyot alszunk, mivel a reggeli 8 óra még messzi van. Talán két órát feküdtünk, amikor a főhadnagyúr szavai ébresztettek fel, hogy nézzem meg mi az ami az ágyán mozog. Gyufát gyújtok, s látom, hogy a községi bika átdugta a fejét a falon. Ugyanis az egymás melletti pihenőszobát és az istállót félig száraz vájogból rakták meg és ezt a válaszfalat a bika a szarvával könnyen kivájta és átdugta a fejét pont a főhadnagy úr dereka mellett és nagy nyugodtan a lepedő szélét rágta a szájával. Lámpát gyújtottam, s nagy nehezen sikerült visszaszorítanunk a bika fejét a lyukon.

A főhadnagy úr megjegyezte magának és a noteszába felírta az eseményt, nekem pedig azt mondta, hogy sohasem fogja elfelejteni ezt a „szép” próbaszolgálati esetet.

*Jegenyés Pál
Csendőr főtörzsőrmester*